

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 27/04/2021

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Αριθμός απόφασης: 1101

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-333254
ΦΑΞ : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την Α. 1049/5-3-2021 Απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ, με την οποία η προθεσμία του πρώτου εδαφίου της παρ.5 του άρθρου 63 του Ν 4174/2013 παρατείνεται έως και τις 29.10.2021.

5. Την από **11-12-2020** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του με **ΑΦΜ**, κατοίκου Πέλλας, κατά της/2013 Α.Ε.Π. Κ.Β.Σ. και της συνακόλουθης βεβαίωσης του υπολοίπου 50% του ως άνω προστίμου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, που διενεργήθηκε σε εκτέλεση της με αριθμ. 5683/2020 απόφασης του

Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

6. Τις ως άνω πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

7. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **11-12-2020** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του με **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./**25-10-2013** απόφαση επιβολής προστίμου του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (Κ.Β.Σ.), διαχειριστικής χρήσης 2006, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο ποσού 81.524,48 €, για την παράβαση της λήψης δέκα (10) εικονικών φορολογικών στοιχείων. Ακολούθως, με τον αριθ./18-12-2013 Τίτλο Βεβαίωσης και τον με αριθ. .../...../18-12-2013 Χρηματικό Κατάλογο, η Δ.Ο.Υ. Έδεσσας, βεβαίωσε, λόγω εμπρόθεσμης άσκησης της με αριθμ./17-12-2013 ενδικοφανούς προσφυγής, ποσό 40.762,24 €, ήτοι, το 50% του ως άνω προστίμου. Περαιτέρω, λόγω απόρριψης της ως άνω ενδικοφανούς προσφυγής από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ 319/19-02-2014) και κατόπιν έκδοσης της/2020 απορριπτικής απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης επί της από 27/03/2014 ασκηθείσας προσφυγής κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης της ΔΕΔ, βεβαιώθηκε με τον αριθ./27-11-2020 Τίτλο Βεβαίωσης (../...../27-11-2020 Χρηματικό Κατάλογο), το υπόλοιπο 50% του προστίμου, ήτοι, ποσό 40.762,24 €.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου/**11-12-2020** ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας ότι οι συναλλαγές που πραγματοποίησε ήταν πραγματικές και δεν υπέκρυπταν καμία παράνομη ενέργεια, ενώ συγχρόνως, τελούσε υπό πλήρη άγνοια σχετικά με την εικονικότητα των παραστατικών. Επιπλέον, η αιτιολογία της πράξης που εμπεριέχεται στη σχετική έκθεση ελέγχου είναι αυθαίρετη, αποσπασματική και δε δύναται να στηρίξει τον χαρακτηρισμό των επίδικων φορολογικών στοιχείων ως πλαστών και εικονικών. Σε κάθε δε περίπτωση, η πράξη είναι άκυρη, καθόσον, σύμφωνα με την αριθ./2017 Απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Έδεσσας, έχει κηρυχθεί αθώος για τις εκδοθείσες πράξεις.

Ως προς τους ως άνω ισχυρισμούς :

Επειδή, ο Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (ν. **4174/2013**, ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζει στο **άρθρο 63** ότι : «Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί

σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.».

Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας συνάγεται ότι σκοπός της θέσπισης της διαδικασίας της ενδικοφανούς προσφυγής είναι μεταξύ άλλων η λειτουργία ενός σταδίου προελέγχου για εκείνες τις υποθέσεις που πρόκειται να εισαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της ενδικοφανούς προσφυγής υπάγονται οι πράξεις, οι οποίες με βάση το προϊσχύον καθεστώς προσβάλλονταν απευθείας στα δικαστήρια με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής (άρθρο 63 επ. Κ.Δ.Δ.).

Επειδή, η δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφερόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (προβλ. ΣτΕ 2864/1996, 3354/1991).

Επειδή εξάλλου, όπως έχει κριθεί νομολογιακά (σχετ. 1651/2018 Απόφαση Διοικ. Εφετείου Αθηνών, 1249/2016 Απόφαση διοικ. Εφετείου Θεσσαλονίκης κ.α.), η πράξη εκκαθάρισης του φόρου, που προβλέπεται στο άρθρο 41 παρ. 4 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, πράξη η οποία συντάσσεται μετά την έκδοση οριστικής απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, δεν αποτελεί εκτελεστή πράξη προσδιορισμού του φόρου ή του προστίμου, υποκείμενη σε ενδικοφανή προσφυγή κατά το άρθρο 63 του εν λόγω Κώδικα και στη συνέχεια σε προσφυγή κατά το άρθρο 63 του ΚΔιοικ.Δικ. Και τούτο διότι η πράξη αυτή εκδίδεται για την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης (νόμιμου τίτλου), με την οποία έχει επιλυθεί οριστικά η σχετική φορολογική διαφορά, περιέχει δε τον κύριο φόρο, όπως προσδιορίζεται από την τελευταία (ή σε περίπτωση απόρριψης της σχετικής προσφυγής τον κύριο φόρο που έχει καταλογισθεί με την αντίστοιχη πράξη), καθώς και τον πρόσθετο φόρο μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης. Η αμφισβήτηση της γενόμενης κατά τα παραπάνω εκκαθάρισης, όσον αφορά τόσο τον κύριο όσο και τον πρόσθετο φόρο, ανάγεται στο στάδιο είσπραξης αυτών και προσβάλλεται με την κατά τα προαναφερόμενα ανακοπή του άρθρου 217 του ΚδιοικΔικ κατά της σχετικής ατομικής ειδοποίησης, με την οποία μπορούν να προβληθούν

λόγοι σχετικά με την ενδεχομένως λανθασμένη ή μη νόμιμη εκκαθάριση του κύριου και του πρόσθετου φόρου.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, στρέφεται κατά της υπ' αριθμ./2013 Απόφασης επιβολής προστίμου και της βεβαίωσης, κατά το άρθρο 41 παρ.4 του Ν. 4174/2013, του υπολοίπου 50% του προστίμου, σε εκτέλεση της με αριθμ./24-02-2020 απορριπτικής απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης που εκδόθηκε στα πλαίσια άσκησης δικαστικής προσφυγής. Συνεπώς, η αμφισβήτηση του προσφεύγοντα κατά της υπ' αρ./2013 εκδοθείσας απόφασης επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Έδεσας και οι επικαλούμενοι με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή ισχυρισμοί περί της αυθαίρετης και αναπόδεικτης κρίσης της εικονικότητας των συναλλαγών, προβλήθηκαν αρχικά με την άσκηση της/17-12-2013 ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών και περαιτέρω με την άσκηση της από 27-3-2014 προσφυγής ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης κατόπιν έκδοσης απορριπτικής απόφασης της ΔΕΔ (319/19-2-2014).

Επειδή, ακολούθως, η με αριθ./27-11-2020 Ταμειακή Βεβαίωση (Χ.Κ. ../...../27-11-2020) δεν αποτελεί νέα πράξη που εξέδωσε εις βάρος του, η φορολογική αρχή, αλλά πράξη η οποία συνδέεται με την εκτέλεση της εκδοθείσας οριστικής απόφασης διοικητικού δικαστηρίου (βεβαίωση του υπολοίπου 50% του προστίμου), με την οποία επιλύθηκε οριστικά η σχετική φορολογική διαφορά, ως εκ τούτου δεν αποτελεί εκτελεστή πράξη προσδιορισμού του φόρου ή του προστίμου, υποκείμενη σε ενδικοφανή προσφυγή κατά το άρθρο 63 του εν λόγω Κώδικα και στη συνέχεια σε προσφυγή κατά το άρθρο 63 του ΚΔιοικ.Δικ. .

Αποφασίζουμε

την **απόρριψη** της από 11-12-2020 και με αριθ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του με ΑΦΜ, ως **απαράδεκτης**.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.